

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSMEDEDELING nr. 63/08

11 september 2008

Arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-428/06 tot en met C-434/06

UGT-Rioja, Comunidad Autónoma de La Rioja en Comunidad Autónoma de Castilla y León / Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao en Confebask (C-428/06, C-429/06 en C-434/06), Comunidad Autónoma de La Rioja en Comunidad Autónoma de Castilla y León / Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava en Confebask (C-430/06 en C-433/06), Comunidad Autónoma de La Rioja en Comunidad Autónoma de Castilla y León / Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa en Confebask (C-431/06 en C-432/06)

**HET HOF VAN JUSTITIE PRECISEERT DE VOORWAARDEN AAN DE HAND
WAARVAN OP HET GEBIED VAN STAATSSTEUN KAN WORDEN NAGEGAAN OF
EEN TERRITORIALE OVERHEID OVER INSTITUTIONELE, PROCEDURELE EN
ECONOMISCHE AUTONOMIE BESCHIKT TEN AANZIEN VAN DE CENTRALE
OVERHEID**

In het bijzonder moet worden nagegaan of de berekening en de procedure voor de vaststelling van de tussen administraties over te dragen bedragen kunnen leiden tot compensatie van de kosten van de territoriale maatregel, en onderzocht of een dergelijke maatregel verborgen compensaties tot gevolg kan hebben

De autonome gemeenschap Baskenland bestaat uit drie Territorios Históricos, die drie territoriale administratieve gebieden vormen, namelijk Álava, Vizcaya en Guipúzcoa. De politieke en institutionele structuur van deze autonome gemeenschap omvat twee verschillende niveaus, te weten die van de gemeenschappelijke instellingen voor geheel Baskenland en die van de „provinciale” instellingen of lichamen met tot de Territorios Históricos beperkte bevoegdheden.

In 2005 heeft elk van deze drie Baskische provinciale overheden een belastingregeling aangenomen waarbij het tarief van de vennootschapsbelasting algemeen wordt vastgesteld op 32,5 % en in het kader van deze belasting wordt voorzien in een aantal aftrekmogelijkheden. In het terzake geldende gemene recht van de Spaanse Staat bedraagt het normale tarief van de vennootschapsbelasting 35 % en worden die aftrekmogelijkheden niet geboden. Een vakvereniging (UGT de La Rioja) en twee aangrenzende autonome gemeenschappen (La Rioja en Castilla y León) hebben bij het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanje) beroep tot nietigverklaring van deze provinciale belastingregelingen ingesteld.

Het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco wenst van het Hof te vernemen of deze provinciale belastingmaatregelen moeten worden aangemerkt als selectieve maatregelen waarbij bepaalde ondernemingen of bepaalde producties worden begunstigd, en dus als met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun, op de enkele grond dat zij niet voor het volledige grondgebied van de betrokken lidstaat gelden.

Om te beginnen zet het Hof uiteen dat zowel met de Territorios Históricos als met de autonome gemeenschap Baskenland rekening moet worden gehouden om uit te maken of de regionale overheid bestaande zowel uit die Territorios Históricos als uit deze gemeenschap, over voldoende autonomie beschikt om het referentiekader te kunnen vormen waarbinnen de selectiviteit van een door één van deze Territorios Históricos vastgestelde maatregel moet worden beoordeeld.

Verder verklaart het Hof dat om uit te maken of regelingen vastgesteld door een regionale overheid selectieve staatssteun vormen, dient te worden nagegaan of die overheid beschikt over voldoende institutionele, procedurele en economische autonomie zodat een regeling die zij binnen de grenzen van de haar toegekende bevoegdheden vaststelt, kan worden geacht op haar grondgebied van algemene toepassing te zijn, en geen selectief karakter heeft. **Het staat evenwel aan de verwijzende rechter om op basis van de door het Hof onderzochte gegevens en alle andere aspecten die hij relevant acht, te toetsen of de Territorios Históricos en de autonome gemeenschap Baskenland over een dergelijke autonomie beschikken, in welk geval de regelingen vastgesteld binnen de grenzen van de aan deze regionale overheden toegekende bevoegdheden, geen selectief karakter hebben in de zin van de bepaling van het EG-Verdrag waarbij staatssteun wordt verboden.** Ook preciseert het Hof dat dit onderzoek pas kan worden verricht nadat is nagegaan of de Territorios Históricos en de autonome gemeenschap Baskenland de grenzen van hun bevoegdheden wel degelijk respecteren, aangezien de voorschriften inzake met name de overdracht van middelen op basis van deze bevoegdheden zijn opgesteld.

Met betrekking tot de voorwaarde van institutionele autonomie stelt het Hof vast dat regionale overheden als de Territorios Históricos en de autonome gemeenschap Baskenland daaraan voldoen, daar zij een eigen politieke en administratieve status hebben, die losstaat van die van de centrale overheid.

Met betrekking tot de procedurele autonomie herinnert het Hof eraan dat deze voorwaarde is vervuld mits de beslissing van de regionale overheid is genomen zonder dat de centrale overheid rechtstreekse zeggenschap heeft over de inhoud ervan. In dit verband licht het Hof een en ander toe. Zo zet het uiteen dat deze voorwaarde niet in de weg staat aan de invoering van een overlegprocedure ter voorkoming van eventuele conflicten tussen regelingen – zoals die waarin het Spaanse recht in het kader van de coördinatie- en evaluatiecommissie voorziet –, mits de eindbeslissing, zoals in casu, na afloop van die procedure wordt genomen door de regionale overheid en niet door het centrale bestuur. Verder blijkt volgens het Hof niet dat de Spaanse centrale overheid zich rechtstreeks kan mengen in de procedure van vaststelling van een provinciale regeling teneinde de inachtneming te verzekeren van beginselen als dat van solidariteit of dat van belastingharmonisatie die de betrokken regionale overheden bij de vaststelling van een belastingregeling moeten eerbiedigen. Het staat evenwel aan de nationale rechter om het nodige onderzoek te verrichten.

Met betrekking tot de economische en financiële autonomie zet het Hof uiteen dat deze voorwaarde inhoudt dat de financiële consequenties van een verlaging van het nationale belastingtarief voor de ondernemingen in de regio niet door bijdragen of subsidies van andere regio's of de centrale overheid mogen worden gecompenseerd. Bij zijn onderzoek

van de methode van vaststelling van de financiële bijdrage die de autonome gemeenschap Baskenland betaalt aan de Spaanse Staat tot dekking van de lasten die de Staat voor zijn rekening neemt in verband met de niet door die autonome gemeenschap overgenomen bevoegdheden, wijst het Hof erop dat één van de fundamentele gegevens voor de berekening van die bijdrage de toerekeningsfactor is. Dienaangaande stelt het Hof vast dat deze factor weliswaar in beginsel het relatieve gewicht van de Baskische economie in heel Spanje moet weerspiegelen, maar dat hij wordt vastgesteld tijdens in wezen politieke onderhandelingen. Hieruit volgt dat een beslissing tot verlaging van het belastingtarief dus niet noodzakelijk gevolgen heeft voor het niveau van deze factor. Voorts merkt het Hof op dat een te lage waardering van deze factor slechts een aanwijzing kan vormen voor een gebrek aan economische autonomie van de Territorios Históricos. Opdat er daadwerkelijk sprake zou zijn van een gebrek aan economische autonomie, moet er namelijk een compensatie bestaan, dat wil zeggen een causaal verband tussen een belastingmaatregel van de provinciale overheden en de bedragen die voor rekening van de Spaanse Staat komen.

Het Hof wijst erop dat het hoe dan ook aan de verwijzende rechter is om uit te maken of een dergelijke procedure voor vaststelling van de toerekeningsfactor bedoeld is om de centrale overheid in staat te stellen de kosten van een door de Territorios Históricos vastgestelde gunstige maatregel voor het bedrijfsleven te compenseren. Evenzo staat het aan de verwijzende rechter om na te gaan of de berekening van de financiële bijdrage wegens de toegepaste methode en de in aanmerking genomen economische gegevens kan leiden tot compensatie, door de Spaanse Staat, van de gevolgen van een door de provinciale overheden vastgestelde belastingmaatregel.

Ten slotte sluit het Hof niet uit een dat een beslissing van de regionale overheid tot belastingverlaging leidt tot grotere middelenoverdrachten in haar voordeel als gevolg van de berekeningswijze die voor de vaststelling van de over te dragen bedragen wordt gebruikt. De nationale rechter dient te na te gaan of door de Territorios Históricos vastgestelde provinciale regelingen kunnen leiden tot verborgen compensaties in sectoren als de sociale zekerheid, in het kader van de garantie, door de Spaanse Staat, van een minimale openbare-dienstverlening, of zelfs in dat van de werking van het interterritoriale vereffeningsfonds.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: DE, EN, ES, FR, IT, NL

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-428/06>

vanaf ongeveer 12.00 uur

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988